

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:2132

av Maria Abrahamsson (M)

Hinder för villkorlig frigivning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ändra brottsbalken så att det av den direkt framgår att också hög återfallsrisk ska utgöra hinder för villkorlig frigivning och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att, vid sidan av fängelse på livstid, se över möjligheten att införa ett tidsobestämt fängelsestraff för vissa grova brottslingar där återfall i brott kan drabba allmänheten särskilt hårt, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Enligt brottsbalken 26 kap. 6 § ska en fängelsedom i normalfallet friges villkorligt när två tredjedelar av strafftiden är avtjänad. Om det finns synnerliga skäl får den intagne inte friges i förtid utan ska sitta kvar i fängelset. Lagstiftaren har särskilt tänkt på det fallet att den intagne har misskött sig under fängelsetiden. Men som lagtexten är formulerad finns det faktiskt inget som hindrar att man i ”synnerliga skäl” tolkar in även en hög risk för återfall i brott. Fast enligt praxis görs inte detta och det var därför som Niklas Lindgren – den s k Hagamannen – som skött sig väl under strafftiden, i somras kunde friges villkorligt nästan fem år innan han hunnit avtjänat sitt 14 år långa fängelsestraff som han dömdes till för mordförsök, grov våldtäkt, våldtäkt och försök till våldtäkt.

Det går att ändra brottsbalken så att det av den direkt framgår att också en hög återfallsrisk ska utgöra hinder för villkorlig frigivning. Vill man gå ett steg längre i att tillgodose allmänhetens berättigade krav på rättstrygghet kan man överväga att införa ett tidsobestämt fängelsestraff för vissa grova brottslingar – som t ex sexualförbrytare,

mordbrännare, terrorister – där återfall i brott kan drabba allmänheten särskilt hårt.

Detta skulle betyda att man återinför en variant av det gamla interneringsstraffet som avskaffades i början av 1980-talet. För kanske var det inte så klokt av staten att avhända sig den vid sidan av livstidsstraffet enda möjligheten att hålla farliga förbrytare inlåsta så länge som de utgör en uppenbar fara för andra människor.

En utredning bör därför få i uppdrag att föreslå lagändringar i linje med vad som anförts i motionen.

Maria Abrahamsson (M)